

**Henrici Canisi[i] Noviomagi, Belgæ, Jn Academia
Ingolstadiensi SS. Canonum Profess. Ordinarii & Primarii,
Opera Quæ De Ivre Canonico Reliqvit**

Canisius, Heinrich

Coloniae Agrippinae, 1662

Regvla LI. Semel Deo dicatum, non est ad usus humanos ulteriùs
transferendum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62169](#)

prehense vitium adserunt. Nam si acceptum ferature, qui sub condicione promisit, ita deum igitur aliquid acceptatio intelligitur, si obligationis conditio existet; quia si verbi nominatum acceptationis comprehendatur, nullius momenti facit actum. Non igitur nudus & ampliiter de omoibus actibus legitimis hoc Reg. accipienda est, sed quorum natura sive institutione repugnat dicitur conditionis adjectio, ut in exemplis a Pompilio allatis: quibus ad eadem adoptionem, qua omissa est a Pompilio, & diei adjunctione, d. l. si tibi fuerit electio, postulatio conditionis adjectio viciantur, cap. 2, De suct. lib. 6.

Item matrimonii contractum, ubi ei condicione contra substantiam id est, pars si generatio aem prolixi vita veris, vel si adulterandam te tridderis, vel donec inuenio aliam diuitem, cap. fin. Ext. De cunctis appos. Neque absurdum est, haec Reg. nostram ita fuisse loquente ea, ad dictum Ponponii Regulari restringere: cum alibi, in cap. De servis op. puniat, apertissimis verbis dicas. S. Pont. Quia vero scientes leges, non dignantur facere Capones imitari, ita & sacraria statuta canonum Principis constitutionibus adjuvantur.

REGULA LI.

Semel Deo dicatum non est ad usus humanos alterius transferendum.

Deo dicata dicuntur, aedes sacrae, altaria, coemeteria divino cultui vel religioni consecrata; quae & idcirco humano commercio exempta sunt, cap. 2, Decretum Ecclesie lib. 6, ac nullius in bonis esse dicuntur, § nullum cum §§. seqq. institut. De rerum divis. 2dè ut ne quidem ligata Ecclesia dirata vel collapsa, in usum laicorum transuersi possint, sed vel alteri Ecclesiae sive Monasterio applicanda, vel igne exurenda sunt, can. Ligna Deconsecrat. dist. 1, Contineatur &

hac regula nostra monasteria & hospitalia Episcopi auctoritatibus erecta, can. One semel 19, quas. 1, cap. Ad hac 4, Ext. de religios. domib. Item calices, patenæ, vestes, libri, aliisque instrumenta Ecclesiastica, can. Altari cum 4, seqq. de consecrat. distind. Et d. cap. ad hac cap. 1, Ext. De signorib. imo & pizdia, vineæ, & reliqua res Ecclesiæ; quae & Deo consecrata dicuntur, can. Nulli licet, can. Prædicta. xii. quas. 2.

REGULA LII.

Non præstat impedimentum, quod de jure non sortitur esse etum.

Exemplum require ex cap. 4, & cap. 5, Ext. de defunctis impub. ubi species talis refertur: Contracta sunt sponsalia à Cajo cum puella minore septenio, postea idem Causus consensit in matrimonium cum matre ejusdem pueræ: quae de re consultus S. Pontifex rescribit, «matrimonium hoc cum matre initum non impediti propriæ sponsalia præcedentia cum filia, cum sponsalia ipso jure, utpote à minore septenio contraria, non constituerint: ac proinde nullam publicæ honestatis iustitiam induixerint, ob quam alias inhibetur matrimonii contractus. Alterum exemplum juris civilis sit: Si quis post primum testamentum, alterum facere experit, sed mortaliitate preventus, aut quia ejus rei eam pœnituerit, id non perficit: non id est infirmans priores tabule; cum posteriores effectum non habuerint, § ex eo autem insit. Quib modi testam. infirm. Quæ ad illustrationem hujus Reg. sufficiant.

Perdit autem officium suum hac Regula in casibus, in quibus vel sola voluntas sufficit ad producendum effectum; veluti in legato, quod & ademptum, censetur prior legatarior, etiam posterior legatarius talis sit, in cuius persona legatum, constiterit non possit, l. Planibi 34, in princ. De leg. 1, Esi 20, Deadm. vel translat. vel si posteriori testamento, licet imperfecto, legatum revocatum fuerit, cum hac in re sola voluntas sufficiat, l. Ex parte 22, cod.

Nec in delictis hac regula obtinet; quæ licet effectu careant, id quod contra iura admittantur, juxta cap. Quia contra in eod. hoc tamen non aliter accipiendo mest, quam quod attinet ad delinquentis commodum, ne ipse ex delicto suo præmium vel impanitatem ferat; secus quod ipsius incommodum, quo plectitur vel multatur reus ob delictum suum.

Neque huic Regulæ obstat text. in cap. Unus